

„Quo vadis, Domine?”

Még ha közhelynek is tűnik, korunk úgy ölti ránk a kérdést, mint aggódó anya gyermekére a súlyos nagykabátot a sötét előszobában. Lemeli a kérdést a fogasról, gondosan lefújja róla a port, és kérdez: „Quo vadis?” Kissé visszariadunk a latin megfogalmazástól. Az anyai meleg kéz azonban elsimítja a riadt ráncokat. Biztatás, titok, kérdés.

„Bennem rendül meg valami ott, ahol fáj, ahol az anyjától elszakított gyermek zokog levegőt nem kapva hangtalanul. Ott, ahol a némaság szorít és feszít. S ha nem szólal meg, hát szólaljon meg a Mindenség: quo vadis, Domine!”

Így köszöntötte a *Quo Vadis* lap első szerkesztője az olvasókat 1993-ban.

A gondosan válogatott szavak, az írógép kattogása, a feszült figyelem pillanata még ma is körülveszi az olvasót, amikor kezében tartja az első számot. Figyelemre méltó hasonlóság az első szám és jelenlegi szám között, hogy mindkettő a Református Egyházkerület Misztótfalusi Sajtóközpontjában készült. Ezen alkalommal is szeretnénk megköszönni az elmúlt harminc év együttműködését. Az elmúlt harminc évben 48 száma jelent meg a *Quo Vadis* diáklapnak. Ebből 45 maradt fent, amelyeket a kiállításon lehet megtekinteni. Tehát 44 nyomtatott formátumban, 1 szám virtuálisan, 3 pedig elveszett. Összesen 1384 oldal.

A következőkben röviden ismertetem az elmúlt harminc év érdekességeit, biztatva mindenkit arra, hogy szabadidejében vegyen a kezébe egy-egy régi számot.

Ki gondolta volna, hogy a *Quo Vadis*-ban választ találhatunk a díszteremben található festmények titokzatos hátterére? Vagy hogy már 1993-ban beszélünk a joga teológiai megközelítéséről? A mormonok, az apokaliptika után még a Fehér Lyuk¹ kialakulásáról is olvashatunk, arra nem is gondolva, hogy a hely neve teológiai megfontolásból született.

Dr. Buzogany Dezső az 5. számban ezzel a címmel írt cikket ezelőtt harminc évvel: *Bukásom és latin nyelvtudásom tanulságos története*. Dr. Adorjáni Zoltán szintén ezelőtt harminc évvel örömmel tárta fel az olvasók előtt az exegézistól a prédikációig vezető utat. Az 5. számban leginkább tudományos írásokat találunk.

Ami mára teljesen természetes lett, az huszonzét éve még idegen volt. Ebből a megfontolásból Kristó Boróka a számítógépes szövegszerkesztés rejtelmeibe kalauzolja el az olvasót *Basic Word* címmel, és különböző billentyűkombinációkat

¹ A fehér lyuk a teológiai hallgatók Fehér Lyuk társaságának találkozási helye volt (a *szerke.*).

is bemutat az olvasóknak. Érdekes, hogy az eutanázia kérdésköre már 2001-ben is érdekelte a teológushallgatókat.

Volt időszak, amikor a *Quo Vadis* szerkesztésében a Fekete Lyuk társasága és a Fehér Lyuk közössége váltogatta egymást és biztosította az újság folyamatos megjelenését. Meglepő az is, hogy a 2000-es évek elején a teológus közösség rendkívüli érdeklődést mutatott a mesék iránt, és három külön rovatot indítottak, hogy bibliai történetek alapján írjanak meséket.

A *Quo Vadis* első tizenöt számában különleges figyelmet szenteltek a tudományos írásokra is. Ezek közül a következőket emelem ki: *Melkisédek, király és pap; Isten fiai és ember lányai; A 21. zsoltár exegézise; Dogmatikai hagyomány az ortodoxiában; Farizeusok, sadduceusok, zélóták; Hittudat és történelemtudat a Zsoltárok könyvében; Szerzetesrendek*. Ezek mellett több mint tíz vallásfilozófiai, egyháztörténeti, dogmatikai és hat bibliokateológiai dolgozat született ez idő alatt.

Számtalan alkalommal olvashatunk erdélyi népszokásokról, a szórványmiszsió fontosságáról, különböző gyülekezetépítési stratégiákról, gyülekezetben végzett katekézisekről, és sok prédikációvázlat jelent meg ünnepi alkalmakra.

Egyik számban valami egészen különlegeset fedeztem fel. Elkezdtem olvasni, és éreztem, hogy ez a szöveg valahonnan ismerős. Biztos voltam abban, hogy én eddig nem olvastam 2000 előtti *Quo Vadis* számot. Az írás végén feltűnt, hogy Geréb Zsolt professzor úr kurzusának kivonatát tartottam a kezemben. Természetesen a szöveg gépirással készült.

A lapból nem hiányzott a humor sem. Egy teológiai hallgató mondta vallástörténeti vizsgán: „A múmiát i. u. 2800 és 2200 közöttire becsüljük. Természetes halállal halt meg, valószínűleg valamilyen ülőmunkát végezhetett. Kora 25 és 30 év körül lehetett, amikor meghalt. A múmiát röntgengéppel és ultrahanggal vizs-

gálhatjuk meg.” Arra a kérdésre, hogy „Miért követem Jézust?”, egy másik hallgató a Forma1-es versennyel adta meg a választ. És meglepődve fedeztem fel, hogy a teológushallgatók humora ugyanaz volt 1999-ben, 2011-ben és 2017-ben, ugyanis e három számban a következő vicc ismétlődik:

A kisgyerek kérdezi az apját:

– *Apa, mi lesz a karácsonyfa alatt?*

– *Parketta, fiam!*

Említésre méltók a személyes jellegű írások is. Az egyik hallgató örömmel számol be arról, hogy fia született. Egy másik pedig ekképpen adja tudtul a családi állapotában bekövetkezett változást: „Ajj, megnősültem.”

A tanáraink megismeréséről szóló rovat 2002-ben indult. Ebben dr. Kozma Zsolt, dr. Lengyel Lóránd, dr. Geréb Zsolt, dr. Juhász Tamás, dr. Buzogány Dezső, dr. Adorjáni Zoltán, dr. Kállay Dezső és dr. Kolumbán Vilmos József beszélt magáról.

Főtiszteletű Kató Béla püspök úrral 2015-ben találkozott a teológus közösség a *Kávész a püspökkel* című rendezvény keretében belül. A beszélgetésről érdekes írás született. Reméljük, hogy a következő látogatását is megörökíthetjük.

Ezek mellett az olvasó elé tárul a teológusok mindenkori élete: a Mikulás-váró estek „csendje”, a hagyományos disznóvágások, az érdekesebbnél érdekesebb legációs élmények, a tübingeni, lipcsei, genfi, heidelbergi élménybeszámolók hosszú sora, a farsang, a szüreti bál, a gitár- és irodalomesték.

Visszatérő írások: Reformátori Klub, Th könyha, a Fekete Lyuk, illetve a Fehér Lyuk programjai, humorsarok, receptoldal, Túléltük a szessziót, „Korán felkelők”, Teológusfüggőségek.

Ezen alkalommal is köszönetet mondunk a *Quo Vadis* eddigi „bábáinak”, főszerkesztőinek és munkatársainak, tördelőinek és korrektorainak.

Szerkesztők: Fehér Lyuk társaság, Fekete Lyuk közösség, Kristó Boróka, Szakács Zoltán, Székely Ferenc, Ballai Zoltán, Szakács Zoltán, Székely Ferencz, Sylveszter Aba János, Sylveszter Réka, Szomor Attila, Tóth László, Les Zoltán, Tóth László, Nagy Emese, Lázár Árpád, Szilágyi Róbert, Simon Barna, Bóné Katalin, Antal Enikő, Bedő Boróka, Lajos József, Tarr Csaba, Kádár Zoltán János, Végh Nimród, Bálint Szilárd, Borhaci Dávid, Kolcsár József, Kondor Ádám, Csatári Leila, Birizdó Szabolcs Mihály, Madaras Szilvia.

Korrektorok: dr. Geréb Zsolt, dr. Adorjáni Zoltán, Gábos Mária, Gyöngyösi Csilla, Módi József, Módi Attila, Tóth Mária Magdolna, Korondi Ágnes, Ceryák Tünde, Bedő Boróka, Gál Adél, Bóné Katalin, Simon Barna, Zsigmond Júlia, Bak Ágnes, Adorjáni Mária 2015-től.

Zárógondolatként dr. Kató Szabolcs Ferencz tanárunk szavait idézem a legújabb számból: „Ez a *Quo Vadis* is. Egy darab belőlünk, a teológus ifjúság gon-

dolgozásának egy szelete. Egy személység egy ponton. Változni fog, és változni is kell neki, de megszűnnie nem szabad, mert mi vagyunk, a gondolataink lenyomata. Vannak jobb írások, értelmesebb cikkek, tartalmasabb lapok online is százával. De ahogy az otthon nem valamilyen jelző teszi otthonná, hanem az marad mindig annak, aki beleszületett, úgy a *Quo Vadis* is a mienk, és ettől válik értékévé, ha másnak nem is, de nekünk. Irodalmi Nobel-díjat valószínűleg nem fog kapni, de szerzői és olvasói vele és általa (is) reményünk szerint elnyerik az élet koronáját.”

Kató Béla püspök és Telegdi István ifjúsági elnök a *Quo Vadis* lapszámainak kiállításán

Birizdó Szabolcs Mihály

Fotók: Kiss Gábor

Isten embere és ember embere.

A Ravasz László Gyakorlati Teológiai Kutatóközpont konferenciája

A Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet (KPTI) Ravasz László Gyakorlati Teológiai Kutatóközpontja 2023. május 11–12-én tartotta idei konferenciáját. A rendezvény célkitűzése ez volt: választ találni arra a kérdésre, hogy miként élheti és jelenítheti meg a lelkipásztor az Isten iránti elköteleződését és az emberek iránti odaadását – mondta Kiss Jenő teológiai tanár, a kutatóközpont igazgatója a konferenciát megnyitó beszédében.

Az első napon főleg pasztorálteológiai kérdésekre összpontosult a figyelem, és kiindulási pontja a lelkipásztori tisztség időszerű meghatározása volt. Stefan Tobler, a Nagyszebeni Evangélikus Teológiai Fakultás teológiai tanára a tisztség rugalmasabb felfogása mellett érvelt annak érdekében, hogy a szolgálat új formái is tisztségjelleggel öltözhessenek. Egyik markáns mondata így hangzott a *A lelkipásztori tisztségről korszerűen* című előadásában: „Nemcsak arra kell törekednünk, hogy megtöltsük a struktúrákat élettel, hanem arra is, hogy a struktúrát keressünk a támadó életnek.”

Égből és földön

személyes - lokális - egyetemes

A KPTI Ravasz László Gyakorlati Teológiai Kutatóközpontja

2023. május 11 -- 12.